

Maura Klumper

KLEIN KUNST

Op haar muur hangt de uitspraak 'Joy is not in things, it is in us'. Dit geeft precies aan wat Maura Klumper drijft in het leven en in haar fotografie. Ze haalt genoeg uit het ontdekken van kleine dingen in haar eigen omgeving. Met behulp van haar macrolens, het licht en Photoshop scheidt ze hiermee haar eigen wereld. →

“Spielerei, dat is mijn fotografie”, opent Maura het gesprek. “Je hoeft niet ver weg te gaan om mooie dingen te fotograferen. Het is ook dichtbij, als je het maar wilt zien.” Ze verhuisde van een galerijflat naar een huis met een achtertuin vlak bij de Oostvaardersplassen. Iets wat klinkt als het walhalla voor een doorgewinterde macrofotograaf. “Het heeft mijn fotografie niet echt beïnvloed. Omdat ik mijn foto’s samenstel door de juiste attributen en achtergrond bij het goede licht te combineren, kun je dat overal doen. Veel van mijn foto’s zijn binnen gemaakt aan de eettafel bij het licht van het raam.”

Zoektocht naar de juiste ingrediënten

De beelden van Maura zijn door het zachte licht vaak heel romantisch en soms briljant in hun eenvoud. “Die eenvoud is vaak al aanwezig in de natuur. Veel dingen zijn daar keurig gerangschikt. Kijk maar eens naar een vetplantje. Je hoeft het alleen maar te zien en vast te leggen. Mijn foto’s vertellen geen verhalen, maar geven wel een gevoel weer. Het mooiste compliment dat iemand mij kan geven, is als mensen hun gevoel vertellen als ze mijn foto zien. Dat hoeft niet mijn gevoel te zijn, als het ze maar raakt. Ik wil mensen niet opdringen wat ze moeten voelen, maar ze de ruimte geven om hun eigen interpretatie te maken. Soms is dat gevoel heel esthetisch, bijvoorbeeld een sneeuwkllokje op het mos. In mijn beelden streef ik naar perfectie, als dat lukt ben ik heel gelukkig.” Naast het zien, spelen ook creativiteit en een grote dosis nieuwsgierigheid een grote rol bij de fotografe. “Ik kom iets tegen in de werkelijkheid dat mij triggert om een bepaald beeld te maken. Als het niet naar mijn zin is, zoek ik net zo lang tot ik alle ingrediënten bij elkaar heb om de compositie te maken die ik in gedachte heb. Hiervoor zet ik alle hulpmiddelen in die ik maar kan bedenken, zoals een spiegeltje om het licht te weerkaatsen of een rietje om een nieuw universum te creëren in een bak zeepsop. Ik heb nooit het exacte beeld in mijn hoofd, maar wel het gevoel en de uitstraling die het moet hebben. Daarna begint de zoektocht naar de juiste ingrediënten.” Zo ontstond bijvoorbeeld haar serie wasbloemen, waarbij ze gedroogde bloemen

overgoot met gesmolten was. Deze kunstwerkjes legde ze vervolgens vast. Haar laatste project bestaat uit 'waterlandschappen', fantasierijke onderwerelden die ze tot stand brengt in een glazen bak. De foto's hebben de sfeer van een muziekstuk, je hoort in gedachten het orkest aanzwellen als je de foto's ziet. Het spel met scherp en onscherp is tot het uiterste gedreven, waarin ze speelt met zachte tinten en af en toe een harde toon. "Ik had een foto gezien van Mark Mawson en vroeg me af hoe de foto tot stand was gekomen. De beelden zijn ontstaan door verschillende vloeistoffen in een bak met water te gieten. Op zoek naar een bepaalde sfeer heb ik net zo lang geëxperimenteerd met verschillende vloeistoffen tot ik er één had gevonden met de juiste structuur en dikte. Hier-

door ontstonden de gewenste patronen. Daarbij moet je bedenken dat je na elk experiment de bak met water moet verversen, afwassen en opnieuw moet beginnen."

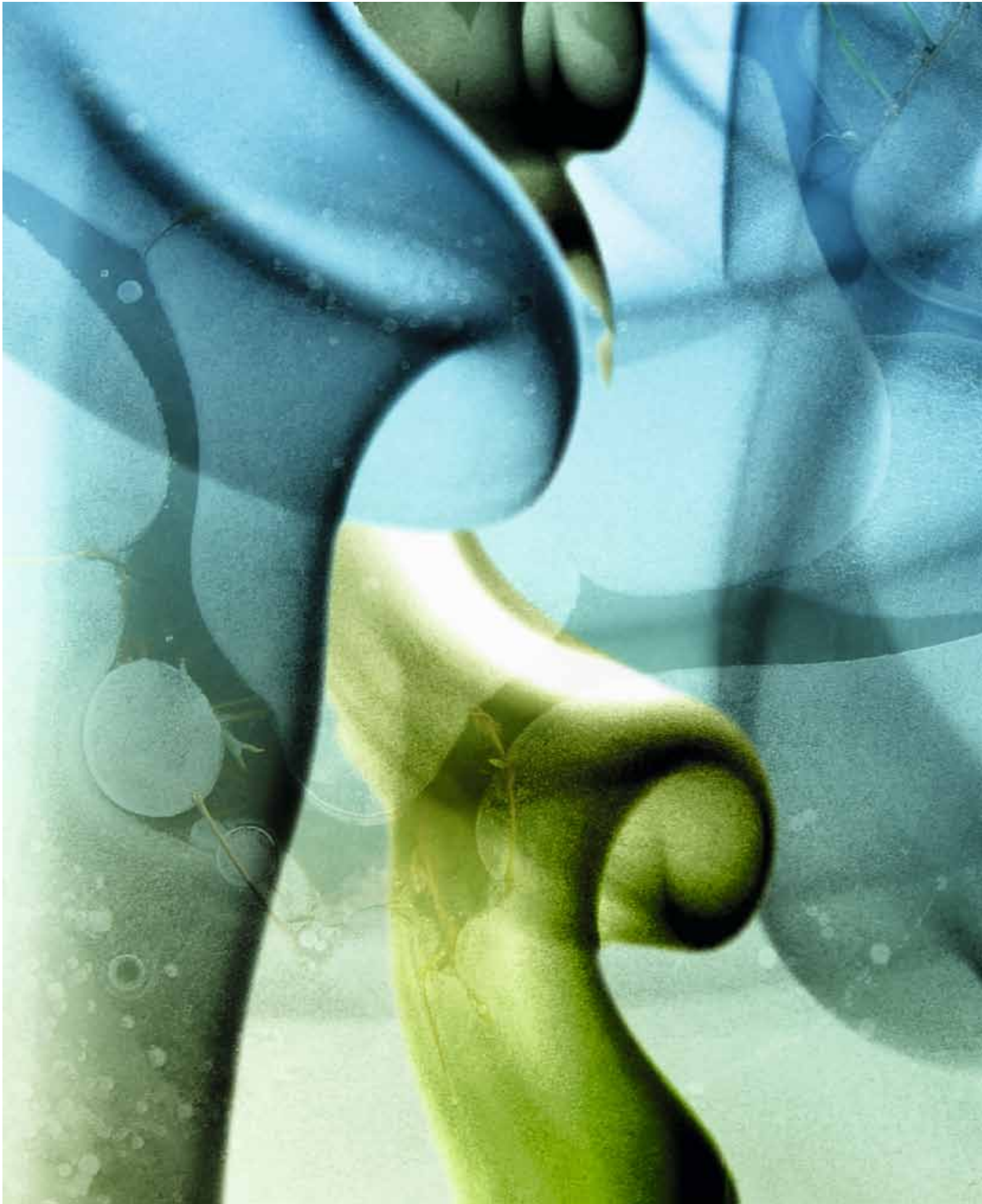
Achteraf kan ik dan de juiste achtergrond achter mijn onderwerpen monteren. Ook werk ik veel met meerdere lagen over elkaar waarbij ik verschillende vormen combineer.

'In mijn beelden streef ik naar perfectie, als dat lukt ben ik heel gelukkig'

Achtergronden en lagen

Eén van de gereedschappen waar Maura veelvuldig gebruik van maakt is Photoshop. Zo verzamelt zij texturen, zoals van een roestige deur of een verweerde, houten achtergrond. "Ik heb een compleet archief met achtergronden en texturen, vormen en lijnen.

Door de lagen iets in elkaar over te laten lopen ontstaat een wat dromerige sfeer. Met het gewenste beeld in mijn achterhoofd combineer ik net zo lang foto's uit mijn bibliotheek tot ik het heb gevonden. Het lastigste is op welk punt je moet stoppen, maar ook dat doe ik op gevoel." ■

Zoektocht naar
schoonheid en
subtiliteit